

(Глобал рисерч, 8.6.2012)

Државни секретар Хилари Клинтон позива на R2P [\[1\]](#) хуманитарну војну интервенцију у Сирији како би се умањили злочини, чије је спровођење наводно наредила влада председника Башара ал-Асада. У светлу обрнуте логике Клинтонова сматра за масакр над цивилима одговорном пре владу него терористе, без трага доказа и док су “опозиционе снаге” интегрисане са терористима Ал-каиде

Опширно документована, ова секташка убиства и зверства починили су страни плаћеници и милиција које су наоружане и које примају подршку од западне војне алијансе.

Убијања се извршавају потпуно намерно као део злочиначке прикривене операције, затим се непријатељска страна окривљује за последице злочина. Циљ је да се оправда војна операција на хуманитарним основама. [\[2\]](#)

У америчком војном жаргону то се назива “догађај који проузрокује масовни број жртава”, чије историјско порекло можемо да пратимо до “операције Нортвудс”, неславног плана Пентагона из 1962, који се састојао у томе да се изврши масакр над цивилима у заједници Кубанаца који живе у Мајамију да би се тиме оправдао рат против Кубе. [\[3\]](#)

“Под шифрованим именом операција Нортвудс укључивала би наводне планове за *ликвидацију кубанских емиграната*, потапање бродова кубанских избеглица на отвореном мору, отмице авиона, потапање америчког брода и чак изазивање тероризма у америчким градовима.
”

Прави разлози за рат који Америка води у Сирији

Пише: Мајкл Чосудовски
уторак, 17 јул 2012 16:02

Планови су развијени као начини да се *превари америчка јавност и међународна заједница* како би се добила подршка за рат којим би се с власти свргнуо нови лидер, комуниста Фидел Кастро.

[\[4\]](#)

Овај тајни документ Пентагона није више строго поверљив и слободно се може прегледати.

[\[5\]](#)

Истом логиком која је водила операцију Нортвудс, у Сирији се врше убиства како би се “створио талас огорчења који би био од помоћи”

и који би одјекнуо у јавности и који би уздрмао јавно мњење које би се заложило за R2

P

САД-НАТО операције против Сирије. “

Међународна заједница не може да беспослено седи, ми то свакако нећемо”, изјавила је америчка државна секретарка Хилари Клинтон. □

Шта се скрива иза свог тог излива хуманитарне забринутости “међународне заједнице”? Да ли Америка долази да спасе сиријски народ? Који су прави разлози америчког рата у Сирији?

Ово питање је постављено у водећем чланку Џејмса П. Рубина, извршног уредника “Блумберга” и бившег званичника Стејт департмента под Клинтоновом администрацијом. Чланак се појављује у издању *Магазина за спољну политику* који се појавио овог месеца под јасним насловом: “Прави разлози за интервенцију у Сирији”

[\[6\]](#)

Кристијана Аманпур и Џејмс П. Рубин

У неочекиваном обрту, “прави разлог” пружен је у поднаслову чланка: *“Пресецање иранских веза до Медитеранског мора представља стратешку награду вредну ризика”*.

Поднаслов треба да одагна – у очима читалаца – илузију да америчка спољна политика поседује “хуманитарни мандат” као своју основу. Документи Пентагона и Стејт департмента, као и независни извори, потврђују да је војна акција против Сирије планирана од стране Вашингтона и Тел Авива више од 20 година.

Циљати Иран, “заштитити Израел”

Судећи по Рубину, рат који је планиран и усмерен против Сирије је нераздвојиво повезан са оним који се односи на Иран. Они су делови истог америчко-израелског војног плана који се састоји у слабљењу Ирана како би се “заштитио Израел”. Последњи наведени циљ требало би да буде извршен путем превентивног напада на Иран – *“ми нисмо завршили са могућношћу израелског напада на Иран”*, пише Џејмс П. Рубин.

Судећи по Клифорду Д. Меју, председнику Фондације за одбрану демократије (политички институт који је усмерен на тероризам и исламизам), хуманитарна забринутост није примарни циљ већ је пре “средство којим се доводи до краја”: “Уколико се Арапска лига не ангажује поводом масакра сиријских жена и деце (њихова мржња је вечито усмерена према Израелу) и Организација исламске сарадње сматра да је чињеница да муслимани масакрирају муслимане тричарија, *зашто бисмо ми Американци уложили и најмање енергије?*...

[одговор]

Због Сирије, која је под Асадовом диктатуром најважнији савезник Ирана и његов највећи добитак а сам Иран је највећа појединачна стратешка претња која чека да Сједињене Државе спусте гард”

[\[7\]](#)

Војна рута до Техерана води кроз Дамаск. Неизговорени циљ америчко-НАТО-израелске

Прави разлози за рат који Америка води у Сирији

Пише: Мајкл Чосудовски
уторак, 17 јул 2012 16:02

спонзорисане побуне у Сирији јесте дестабилизација Сирије као државе и подривање иранског утицаја у региону (укључујући и његову подршку Палестинском ослободилачком покрету и Хезболаху). Циљ који почива у основи је да се такође елиминише било који облик отпора ционистичкој држави:

“То је место које заузима Сирија”, каже Џејмс П. Рубин. Стратешко партнерство између Асадовог режима

и Исламске републике омогућава Ирану да подрије израелску безбедност.

Преко три деценије непријатељства између Ирана и Израела, никада није дошло до директног војног конфликта, али преко Хезболаха – који се одржава и обучава од стране Ирана путем Сирије – Исламска република се показала као способна да запрети безбедносним интересима Израела.

Колапс Асадовог режима би раставио ово опасно савезништво. Министар одбране Јехуд Барак, с разлогом сматран као израелски главни доносилац одлука по том питању, у изјави датој Кристијани Аманпур са CNN-а тврди да ће пад Асадовог режима “бити велики ударац радикалној осовини, велики удар за Иран...То је (Сирија – прим. прев.) једина врста испоставе иранског утицаја у арапском свету...И драматично ће ослабити и Хезболах и Либан, као и Хамас и исламски џихад у Гази”.

[\[8\]](#)

Америчко-израелски ратни планови против Сирије

Рубин искрено оцртава контуре америчке војне интервенције у Сирији, која би требало да буде примењена у блиској сарадњи са Израелом. Дипломатско решење неће успети као ни економске санкције. “Једино претња силом или њена примена може променити став сиријског диктатора”

каже Рубин и додаје:

“Администрација америчког председника Барака Обама је разумљиво била уздржана од употребе ваздушних напада у Сирији слично кампањи у Либији, из три главна разлога. За разлику од либијских опозиционих снага, сиријски побуњеници нису уједињени и не држе освојену територију. Арапска лига није тражила спољну војну интервенцију као

што је то био случај са Либијом и Руси, дуготрајни ослонац Асадовог режима, су изричито против тога”.

Први корак Вашингтона, судећи по Џејмсу П. Рубину, биће сарадња са савезницима, арапским шеицима у Катару, Саудијској Арабији и Турској, у циљу “организовања, обуке и наоружавања сиријских побуњеничких снага.”

Овај “први корак” је већ предузет. Он је примењен на самом почетку побуне у марту 2012. године. Сједињене Државе и њени савезници отворено подржавају Слободну сиријску армију (ФСА) [9] односно терористе већ више од годину дана. Организација и обука се састоји у допремању салафита [10] и терориста повезаних са Ал-каидом, заједно са инвазијом француских, британских, катарских и турских специјалних јединица. САД-НАТО спонзорише плаћенике који се регрутују и обучавају у Саудијској Арабији и Катару.

Гурање у страну УН

Рубин је предложио “други корак”, који се своди на “*обезбеђивање међународне подршке за ваздушне операције коалиције*”

’ изван мандата Уједињених нација. “

Русија никада неће подржати такву мисију, тако да нема сврхе поступати кроз Савет безбедности У. Н.”

каже Рубин. Ваздушне операције које је замислио Рубин су, по свим аспектима, ратни сценарио кога је спровела НАТО ваздушна кампања у Либији.

Рубин није изразио лично мишљење о улози УН-а. Опција “гурања у страну” Савета безбедности УН већ је подржана од стране Вашингтона. Кршење међународног закона изгледа да се не доводи у питање. Амерички амбасадор при УН Сузан Рајс потврдила је крајем маја да “најгори и највероватнији сценарио” у Сирији може бити опција “поступања ван надлежности Савета безбедности УН”.

“У недостатку оба поменута сценарија, мени се чини да постоји само једна друга могућност, а то је заиста најгори случај, који се нажалост за сада види као највероватнији.

То је да насиље ескалира, да се конфликт прошири и интензивира и да достигне виши ниво озбиљности...

Јединственост Савета је уништена, Ананов план је мртав и чланови овог Савета и чланови међународне заједнице су препуштени јединој опцији а то је да размотре да ли су спремни да предузму акције ван Анановог плана и овлашћења овог Савета”

[\[11\]](#)

Рубин такође указује на “уздржаност појединих европских држава” (имплицирајући на Немачку без њеног помињања) од учешћа у ваздушним операцијама против Сирије: “Ове [војне] операције би требале да буду јединствена комбинација западних и блискоисточних земаља. С обзиром на екстремну изолацију Сирије унутар Арапске лиге, требало би да буде изводљиво да се добије снажна подршка већине арапских земаља, предвођених Саудијском Арабијом и Турском. Америчко вођство је незаменљиво, с обзиром на то да ће већина кључних земаља следити једино уколико Вашингтон води.”

Чланак позива на константно наоружавање Слободне сиријске армије (ФСА), као и на спровођење ваздушних удара против Сирије. Не би требало разматрати копнене операције. Ваздушна кампања би била коришћена – као и у случају Либије – као подршка ФСА копненим снагама које су састављене од плаћеника и бригада повезаних са Ал-каидом:

“Било да ли ће ваздушне операције створити зону забране летења која ће приземљити авионе и хеликоптере режима или заиста укључити нападе из ваздуха на сиријске тенкове и артиљерију требало би да буде предмет тренутног војног планирања...”

Шира слика говори да ће – док год Вашингтон стоји чврсто при ставу да америчке копнене трупе не би требало да буду допремљене као на Косову или Либији – цена за Сједињене Државе бити ограничена. Победа можда неће доћи брзо или лако, али ће доћи а добит ће бити суштинска. Иран ће бити стратешки изолован и у немогућности да прошири свој утицај на Средњи исток. Наредни режим у Сирији би вероватно сматрао Сједињене Државе пре као пријатеље него непријатеље. Вашингтон ће међу арапским светом бити препознат као неко ко се борио за арапски народ а не за корумпиране режиме.” (Рубин, *op. cit.*)

Пише: Мајкл Чосудовски
уторак, 17 јул 2012 16:02

Док учешће Израела у војним операцијама није поменуто, интенција Рубиновог чланка указује на активну сарадњу између Вашингтона и Тел Авива у војном сектору и домену обавештајних задатака, укључујући и спровођење прикривених операција у циљу пружања подршке опозиционим побуњеницима. Ова координација такође ће се остварити у контексту договора о билатералној војно-обавештајној сарадњи између Израела и Турске.

“Пристизање у помоћ сиријском народу” под лажним “хуманитарним R2P мандатом” намењено је дестабилизацији Сирије, слабљењу Ирана али исто тако то омогућава да Израел задобије и прошири политичку контролу и утицај над суседним арапским државама укључујући Либан и Сирију.

Рат у Сирији је такође рат против Палестине. Намена му је да ослаби отпор на окупираним територијама [\[12\]](#). Он ће ојачати амбиције Нетенијахуове владе да створи “велики Израел”

у почетку путем анексије палестинских територија:

“Са Исламском републиком која је лишена свог утицаја у арапском свету, нестаће и потреба за образложењем израелског напада који би уследио као удар грома из ведра неба на његова нуклеарна постројења. *Нови сиријски режим би могао чак да настави замрзнуте мировне преговоре који се тичу Голанске висоравни. У Либану, Хезбол*

лах би био одсечен од свог иранског спонзора,

с обзиром на то да Сирија не би више била транзитна тачка за иранску помоћ у обуци, подршци и пројектилима. Сви ови стратешки добици комбиновани са моралном сврхом спасавања десетине хиљада цивила од убиства од руке Асадовог режима... чине да интервенција у Сирији буде прорачунат ризик, али ризик кога вреди предузети.” (Рубин, *op. cit.*)

Ратни злочини у име људских права: оно што нам је заиста потребно је “промена

Прави разлози за рат који Америка води у Сирији

Пише: Мајкл Чосудовски
уторак, 17 јул 2012 16:02

режима” у Сједињеним Државама...и Израелу.

Мајкл Чосудовски је чести сарадник сајта Глобал рисерч [\[13\]](#).

Са енглеског превео: **Владимир Јевтић**

[\[1\]](#) R2P, eng, Responsibility to protect, Одговорност за заштиту, новија реч у америчком војном и дипломатском вокабулару која подразумева да су “САД одговорне да војним средствима заштите цивилно становништво”. Прим. прев.

[\[2\]](#) Нама добро познати сценарио који је део опште америчке стратегије. Морамо да поменемо случај Маркала и случај Рачак који су послужили као оправдање за агресију. Прим.прев.

[\[3\]](#) Видети: Čosudovski Majkl, “Sirija: убијање невиних цивила као део прикривене америчке операције за мобилизацију јавности за Р2П рат против Сирије”. Глобал Рисерч, 30. мај 2012. Прим.прев.

[\[4\]](#) Види: [U.S. Military Wanted to Provoke War With Cuba - ABC News](#)

[\[5\]](#) Види: [See Operation Northwoods](#) , и [National Security Archive](#) , из 30. априла 2001. год.

[\[6\]](#) Види: [The Real Reason to Intervene in Syria](#)

[\[7\]](#) Види: [National Review](#) , 30, мај, 2012.

[8] Види: [The Real Reason to Intervene in Syria - By James P. Rubin | Foreign Policy](#) 02. јун, 2012.

[9] FSA, eng Free Syrian Army, Слободна сиријска армија. Прим. прев.

[10] Салафит је назив за верника у исламу који поштује и примењује обичаје “предака”. Салафити припадају сунитима и веома су ригорозни у спровођењу својих начела. Не либе се од џихада нити убијања цивила. Они су директни противници алавитима којима припада и Башарова влада. Прим. прев.

[11] Види: [Actions outside UN Security Council Likely in Syria - Rice | World | RIA Novosti](#) , 31. мај, 2012.

[12] Окупираним палестинским територијама од стране Израела. Прим.прев.

[13] Види: [Global Research Articles by Michel Chossudovsky](#)